

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului

Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 81

din 01.07.2010

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. S.R.L. din localitatea

județul, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului
..... sub nr. din 15.06.2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului prin adresa nr. din 15.06.2010, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 15.06.2010, cu privire la contestația formulată de **S.C. S.R.L.** din localitatea, județul

S.C. S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 12.05.2010, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. din 12.05.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 12.05.2010, înregistrat sub nr. din 12.05.2010, privind suma de lei, reprezentând:

- lei TVA;
- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L., prin contestația formulată, precizează că, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, din suma stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală, de lei, contestă suma de lei.

Societatea susține că, la data controlului, societatea avea activitatea suspendată în baza Încheierii nr. din 12.08.2009 de la ORC pentru o perioadă de 3 ani, dată la care s-a emis de către AFPC certificat fiscal din care rezultă că societatea nu are datorii față de bugetul statului.

Prin cererea formulată se precizează că se contestă suma de lei, reprezentând TVA, care s-a calculat prin metoda sutei mărite (..... lei x 19% = lei), în loc să se calculeze prin metoda sutei micșorate (..... lei x 15,..... = lei, deci lei – lei = lei).

Contestatoarea precizează că desfășoară comerț cu amănuntul și nu poate factura sau încasa TVA de la terțe persoane.

De asemenea, precizează că totalul taxei pe valoarea adăugată deductibilă pentru aceeași perioadă este de lei, înregistrat în decontul pentru trim. II 2010.

Societatea precizează că, din sumele stabilite prin decizia de impunere, contestă majorările de întârziere în sumă de lei, care au fost calculate la suma de lei în loc la suma de lei (..... lei – lei = lei).

Totodată, contestă suma de lei, ce reprezintă majorări de întârziere care au fost calculate pentru toată perioada, în loc să fie calculate până la data când societatea a fost suspendată (..... lei – lei = lei).

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 12.05.2010, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. din 12.05.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 12.05.2010, înregistrat sub nr. din 12.05.2010, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează bugetului de stat o taxă pe valoarea adăugată suplimentară de lei și majorări de întârziere aferente de lei, din care societatea contestă TVA în sumă de lei și majorările de întârziere aferente de lei.

În urma verificării efectuate, s-a constatat că la data de 31.11.2008 societatea a realizat o cifră de afaceri de lei, depășind plafonul de scutire de 35.000 euro (35.000 euro x 3,3817 = 118.359 lei) prevăzut la art. 152 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, urmând ca după îndeplinirea procedurilor legale să devină plătitor de TVA începând cu data de 01.01.2009.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, până la data efectuării verificării, contribuabilul nu a solicitat și nu a fost luat în evidență ca plătitor de TVA.

Prin actul de control încheiat, s-a solicitat plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA, dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea (01.01.2009) și data identificării nerespectării prevederilor legale (31.03.2010), rezultând o TVA necolectată de lei.

Organele de inspecție fiscală consideră că nu au fost respectate prevederile art. 152 alin. (1) și alin. (6) și art. 158 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, precum și prevederile art. 62 alin. (2) lit. a) și alin. (4) din Normele de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază de impozitare suplimentară de lei, cu o taxă pe valoarea adăugată de plată aferentă de lei.

Pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar s-au calculat majorări de întârziere aferente de lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile contestatoarei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să analizeze dacă pentru vânzările cu amănuntul efectuate de S.C. S.R.L., în perioada 01.01.2009 - 31.03.2010, se poate aplica procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, în condițiile în care prețul de vânzare nu include și taxa pe valoarea adăugată, societatea necomportându-se ca plătitor de TVA în perioada respectivă.

În fapt, în urma verificării efectuate, s-a constatat că la data de 31.11.2008 societatea a realizat o cifră de afaceri de lei, depășind plafonul de scutire de 35.000 euro (35.000 euro x 3,3817 = 118.359 lei) prevăzut de Codul fiscal, urmând ca după îndeplinirea procedurilor legale să devină plătitor de TVA începând cu data de 01.01.2009.

Organele de inspecție fiscală au constatat că până la data efectuării verificării contribuabilul nu a solicitat și nu a fost luat în evidență ca plătitor de TVA.

Prin actul de control încheiat, s-a solicitat plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de TVA, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA, dacă ar fi solicitat în

termenul prevăzut de lege înregistrarea (01.01.2009) și data identificării nerespectării prevederilor legale (31.03.2010), rezultând o TVA necolectată de lei.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază de impozitare suplimentară de lei, pentru care au calculat o taxă pe valoarea adăugată de plată aferentă de lei.

Din totalul taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală, în sumă de lei, societatea contestă taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, pe motiv că desfășoară comerț cu amănuntul și nu poate factura sau încasa TVA de la terțe persoane.

De asemenea, precizează că totalul taxei pe valoarea adăugată deductibilă pentru aceeași perioadă este de lei, înregistrat în decontul pentru trim. II 2010.

În drept, la art. 152 alin. (1) și alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

„(1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).[...]

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.”

Referitor la aplicarea acestor prevederi, Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin **Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, la pct. 62 alin. (2) lit. a)** prevăd următoarele:

„(2) În sensul art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul

prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioadă cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele de control vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă conform art. 153 alin. (7) din Codul fiscal;”.

Din textele de lege menționate, se reține că în cazul în care persoana impozabilă nu solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau solicită înregistrarea cu întârziere, în situația în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze, pe perioadă cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale.

În ceea ce privește baza impozabilă privind taxa pe valoarea adăugată, sunt incidente prevederile **art. 137 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003** privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabilă pentru perioada verificată, unde se prevede că:

„Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;”

Din textul de lege menționat se reține că, pentru livrările de bunuri, baza impozabilă a taxei pe valoarea adăugată cuprinde tot ceea ce constituie contrapartida obținută de furnizor.

Conform **art. 140 alin. (1) și alin. 2¹ din Legea nr. 571/2003** privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

„(1) Cota standard este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotei reduse.”

Referitor la aplicarea acestor prevederi, Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, la pct. 23 prevăd următoarele:

„23. (1) Taxa se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotelor reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv $19 \times 100/119$ în cazul cotei standard și $9 \times 100/109$ sau $5 \times 100/105$ în cazul cotelor reduse, atunci când prețul de vânzare include și taxa. De regulă, prețul include taxa în cazul livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii direct către populație pentru care nu este necesară emiterea unei facturi conform art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa.”

Conform art. 137 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabilă pentru perioada verificată:

„(2) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) impozitele și taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepția taxei pe valoarea adăugată;”

Din textele de lege menționate se reține că taxa pe valoarea adăugată se determină prin aplicarea cotei standard asupra bazei de impozitare, care cuprinde tot ceea ce constituie contrapartida obținută de furnizor, inclusiv impozitele și taxele, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

Totodată, se reține că se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv $19 \times 100/119$, doar atunci când prețul de vânzare include și taxa.

În urma verificării efectuate, s-a constatat că la data de 31.11.2008 societatea a realizat o cifră de afaceri de lei, depășind plafonul de scutire de 35.000 euro ($35.000 \text{ euro} \times 3,3817 = 118.359 \text{ lei}$) și că până la data efectuării verificării contribuabilul nu a solicitat și nu a fost luat în evidență ca plătitor de TVA.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea verificată avea obligația să colecteze taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, prin aplicarea cotei de TVA de 19% asupra bazei impozabile în sumă de lei.

Din totalul taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală, în sumă de lei, societatea contestă taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, pe motiv că desfășoară comerț cu amănuntul și nu poate factura sau încasa TVA de la terțe persoane.

Prin cererea formulată, contestatoarea precizează că se contestă suma de lei ce reprezintă TVA, care s-a calculat prin metoda sutei mărite (..... lei x 19% = lei), în loc să se calculeze prin metoda sutei micșorate (..... lei x 15,..... = lei, deci lei – lei = lei).

Din cele prezentate de societate se constată că aceasta face referire la stabilirea taxei pe valoarea adăugată prin aplicarea sutei micșorate, dar din calculele efectuate rezultă că intenția acesteia este aceea de aplicare a sutei mărite.

Conform documentelor existente la dosar, societatea, cu toate că avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA, nu și-a îndeplinit această obligație și nu a colectat taxa pe valoarea adăugată pentru vânzările efectuate, drept pentru care organele de inspecție fiscală au procedat la înregistrarea acesteia din oficiu și la determinarea taxei pe valoarea adăugată prin aplicarea cotei de impozitare de 19% asupra bazei impozabile, respectiv s-a solicitat plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de TVA, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA, dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea (01.01.2009) și data identificării nerespectării prevederilor legale (31.03.2010), rezultând o TVA necolectată de lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit pentru vânzările efectuate taxa pe valoarea adăugată datorată de contribuabil prin aplicarea cotei de TVA de 19% asupra bazei impozabile în sumă de lei, rezultând o TVA de lei.

Petenta contestă taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei (..... lei stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală – lei recalculată de societate), datorată pentru perioada 01.01.2009 – 12.08.2009, rezultată în urma recalculării acesteia prin aplicarea procedurii sutei mărite asupra vânzărilor cu amănuntul efectuate, după cum urmează:

Lei

Perioada	Venituri (cont 707)	TVA (15..... %)
Trim. I 2009
Trim. II 2009
Trim. III 2009
Total perioadă

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că organele de inspecție fiscală au stabilit baza impozabilă pentru determinarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul contravalorii bunurilor vândute.

Așa după cum rezultă din textele de lege ce au fost menționate, taxa pe valoarea adăugată se determină prin aplicarea cotei standard asupra

bazei de impozitare, care cuprinde tot ceea ce constituie contrapartida obținută de furnizor, inclusiv impozitele și taxele, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

Prin urmare, contrapartida obținută de furnizor reprezintă contravaloarea bunurilor, care, conform prevederilor menționate, cuprinde impozitele și taxele, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că societatea nu a colectat taxa pe valoarea adăugată aferentă vânzărilor respective prin utilizarea cotei de 19%, aceasta necomportându-se ca plătitor de TVA.

Conform textelor de lege menționate, procedeul sutei mărite se aplică pentru determinarea sumei taxei, respectiv $19 \times 100/119$ în cazul cotei standard, atunci când prețul de vânzare include și taxa, or, din documentele existente la dosarul cauzei, nu rezultă că prețul mărfurilor vândute includea taxa pe valoarea adăugată.

Așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, **la data vânzării mărfurilor, prețul acestora nu putea include și taxa pe valoarea adăugată, în condițiile în care societatea nu se înregistrase ca plătitor de TVA**, necolectând taxa pe valoarea adăugată pentru vânzările efectuate, aceasta necomportându-se ca plătitor de TVA.

Totodată, conform prevederilor menționate, în situația în care persoana impozabilă nu solicită înregistrarea ca plătitor de TVA, organele fiscale competente vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze.

Față de cele prezentate, rezultă că, în cazul în speță, nu se poate aplica procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, întrucât prețul de vânzare nu include și taxa pe valoarea adăugată, societatea necomportându-se ca plătitor de TVA în perioada respectivă.

Întrucât pentru vânzările de mărfuri taxa pe valoarea adăugată se determină prin aplicarea cotei standard asupra bazei de impozitare, constituită din tot ceea ce reprezintă contrapartidă obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor, inclusiv impozitele și taxele, cu excepția taxei pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală în mod legal au determinat taxa pe valoarea adăugată prin aplicarea cotei de TVA asupra contravalorii mărfurilor vândute.

Având în vedere cele prezentate, documentele aflate la dosarul cauzei, precum și prevederile menționate, se conchide că taxa pe valoarea adăugată a fost calculată de organele de inspecție fiscală conform prevederilor legale, drept pentru care urmează a se respinge contestația formulată de **S.C. S.R.L. pentru TVA în sumă de lei, ca neîntemeiată.**

În ceea ce privește majorările de întârziere în sumă de lei, societatea precizează că, din sumele stabilite prin decizia de impunere, contestă majorările de întârziere în sumă de lei, care au fost calculate la

suma de lei în loc la suma de lei (..... lei – lei = lei), care consideră că o datorează.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținută taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, care le-a generat, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, contribuabilul datorează și **accesoriile în sumă de lei**, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

Prin urmare, accesoriile în sumă de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilită suplimentar de organele de control, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, care le-a generat, cererea a fost respinsă, urmează **a se respinge contestația și pentru accesoriile în sumă de lei.**

2. Referitor la majorările de întârziere în sumă de lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra datei până la care se calculează majorările de întârziere pentru creanțele fiscale stabilite suplimentar de organele de inspecție fiscală, în condițiile în care activitatea contribuabilului a fost suspendată.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au calculat pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în urma verificării efectuate, în sumă de lei, majorări de întârziere aferente de lei, pentru perioada 25.04.2009 – 12.05.2010, respectiv până la data emiterii deciziei de impunere ce face obiectul contestației.

Din totalul majorărilor de întârziere stabilite de organele de inspecție fiscală, societatea susține că nu datorează suma de lei, pe motiv că reprezintă majorări de întârziere care au fost calculate pentru toată perioada, în loc să fie calculate până la data când activitatea societății a fost suspendată (..... lei – lei = lei; lei – lei = lei).

Contestatoarea precizează că la data controlului avea activitatea suspendată în baza Încheierii nr. /12.08.2009 emisă de ORC , pentru o perioadă de trei ani, dată la care s-a emis de către AFPC certificate fiscale, din care rezultă că societatea nu are datorii față de bugetul de stat.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se prevede că:

„Art. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. [...]

Art. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că majorările de întârziere se datorează în cazul neachitării în termen a obligațiilor de plată și se calculează începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Prevederile legale în materie fiscală nu stipulează că în cazul în care activitatea contribuabililor este suspendată nu se datorează majorări de întârziere pentru creanțele fiscale datorate, stabilite suplimentar de organele de inspecție fiscală, pe perioada suspendării activității.

Conform textelor de lege menționate, majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Rezultă că data până la care se datorează majorările de întârziere este data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Se reține că, chiar dacă activitatea contribuabilului ar fi suspendată, majorările de întârziere se calculează în continuare, până la data stingerii creanței fiscale principale datorate.

Având în vedere că până la data 12.05.2010, dată până la care au fost calculate accesoriile, societatea nu a achitat creanțele fiscale principale care le-a generat, organele de inspecție fiscală în mod legal au calculat majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în urma verificării efectuate până la data emiterii decizie de impunere, drept pentru care urmează a se respinge contestația pentru suma de lei, reprezentând **majorări de întârziere, ca neîntemeiată.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 137 alin. (1) lit. a) și alin. (2), art. 140 alin. (1) și alin. 2¹ și art. 152 alin. (1) și alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 23 și pct. 62 alin. (2) lit. a) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE :

- **Respingerea ca neîntemeiată** a contestației formulată de **S.C. S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 12.05.2010, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. din 12.05.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 12.05.2010, înregistrat sub nr. din 12.05.2010, privind suma de **.... lei**, reprezentând:

- lei TVA;
- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul , în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.